

De passer på de søfarendes familier

De fylder ikke så meget i antal. Men de er der, og de gør et stort stykke arbejde for ægtefæller og kærester til landets søfarende.

NYT har mødt **Charlotte Munk** og **Dominique Jacobsen** fra Sømandskoneforeningen af 1976.

Tekst og fotos | Bo Nygaard Larsen

Også for mænd

Charlotte Munk og Dominique Jacobsen står her på havnen i Odense. De er henholdsvis tidligere og nuværende formand for Sømandskoneforeningen af 1976.

»Ja, navnet er lidt langt og gammeldags. Men hver gang, vi har drøftet en ændring, er det ikke blevet til noget. Men det er vigtigt at sige, at vi også er til for de mænd, hvis ægtefælle eller kæreste sejler,« siger Dominique Jacobsen.

! www.soemandskoner.dk - eller find dem på facebook

Vandet i Odense Havn klukker stille. Charlotte Munk og Dominique Jacobsen går hen til en forladt fiskekutter og spejder derud, hvor havnen møder det noget større vand. Det er derude på søen et sted, at deres bedre halvdele arbejder. De er sømænd, og Charlotte Munk og Dominique Jacobsen er sømandskoner. Det er sådan, de omtaler sig selv, og det er som sådan, at de kender hinanden.

De er begge involveret i Sømandskoneforeningen af 1976 med Charlotte Munk som tidligere formand og Dominique Jacobsen som den nuværende.

»Sømandskoneforeningen gør et stort arbejde for de søfarendes familier. For vi ægtefæller og kærester betyder det, at vi har et netværk, hvor vi kan tale om fælles problemer, udfordringer og muligheder,« siger Charlotte Munk.

Ikke et 8-16-job

Det er Dominique Jacobsen enig i.

»Det er noget specielt at være gift eller være kæreste med en sømand. Det er jo ikke et 8-16-job, og hvis man ikke lever i det, forstår man ikke, hvad det vil sige. Men det gør vi i vores forening, og på den måde kan vi tale med hinanden uden fordomme og uvidenhed,« siger Dominique Jacobsen og fortsætter:

»Det er også lettere for børnene. Når de er sammen med andre børn af søfolk, behøver de ikke forklare så meget, som

de ellers gør. Børn af søfolk ved godt, at deres mor eller far har et arbejde, der ikke er som de fleste andres. Når de så er sammen med hinanden, oplever de et større fællesskab.«

Et unikt netværk

Dermed har hun sagt, hvad Sømandskoneforeningen af 1976 også er: en forening, der er optaget af trivsel for de søfarendes familier.

»Vi plejer at sige til de søfarende, at vi er den forening, der passer på din familie, mens du er væk. Det giver dem en tryghed, når de ved, at der er nogle herhjemme, der bekymrer sig om dem, de holder af,« siger Dominique Jacobsen.

Selv har hun og hendes kæreste, Réne Hansen, ingen børn. Men det ser hun så som en mulighed for at hjælpe dem i foreningen, der har.

»Vi har en intern SMS-service, hvor vi skriver rundt til hinanden om alt muligt. Og hvis nogle mangler én til at passe børn, springer jeg gerne til, hvis det ellers passer ind i min kalender,« siger hun.

Dominique Jacobsen arbejder som projektmedarbejder på det kommende supersygehus i Odense, og fra sit hjem i Svendborg prøver hun at holde styr på foreningens mange aktiviteter.

»Vi er en forening med et højt aktivitetsniveau, og vi laver mange sociale arrangementer sammen. Det er vigtigt for sammenholdet og for, at ingen skal føle, at de er alene, når deres ægtefælle eller

kæreste er ude at sejle,« siger Dominique Jacobsen.

Den lille forening

Sømandskoneforeningen af 1976 er en lille forening. Blot 120 medlemmer har den, og selvom medlemstallet har været stabilt i mange år, ønsker de begge en tilgang.

»Vi kan sagtens være flere, og vi gør, hvad vi kan for at udbrede kendskabet til vores eksistens. Men det kræver også, at folk kan se, at vi gør en forskel for dem,« siger Charlotte Munk.

Hun taler af erfaring. Hendes mand, Kim Munk, har altid sejlet, men det var først, da de i 2000 flyttede fra Nordjylland til Vejle, at hun meldte sig ind.

»I Nordjylland havde jeg mine venner, og jeg havde ingen grund til at være medlem af Sømandskoneforeningen. Men da jeg kom til Vejle, måtte jeg begynde forfra, og så meldte jeg mig ind. Og det har jeg ikke fortrudt, for nogle af mine allerbedste venner har jeg, fordi min mand er sømand,« siger Charlotte Munk, der ejer sin egen grafiske virksomhed.

Også Dominique Jacobsen har fundet mange af sine venner i foreningen.

»Vi er en blandet landhandel med stor aldersspredning. Men det er kun positivt. De unge hjælper de ældre med at opsætte deres iPhone, og de ældre fortæller så de yngre, hvordan de laver det bedste brød. Det er helt fantastisk,« siger Dominique Jacobsen.